

הלכות טהרה

הלכות נידה
גמרא, ראשונים, שו"ע ואחרונים

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

סוגיית הגמרא

א"ל שנו אלא שאין לה וסת לימים אלא יש לה וסת לימים ולקפיצות כיון דבמעשה תליא מילתא אימא לא קפיץ ולא חזאי אבל יש לה וסת לימים אסורה לשמש קסבר⁶ וסתות דאורייתא רבה בר בר חנה אמר אפילו יש לה וסת לימים מותרת קסבר וסתות דרבנן אמר רב שמואל משמיה דרבי יוחנן⁷ יאשה שיש לה וסת בעלה מחשב ימי וסתה ובא עליה

מתני'⁶ דכל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן והבאין מן הדרך נשיהן להן בחזקת טהרה: גמ' למה ליה למתני הבאין מן הדרך סד"א הני מילי היכא דאיתיה במתא דרמיא אנפשה ובדקה אבל היכא דליתא במתא דלא רמיא אנפשה לא קא משמע לן אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה יוהוא שבא ומצאה בתוך ימי עונתה אמר רב הונא ל"ש אלא שאין לה וסת אבל יש לה וסת אסור לשמש כלפי לייא אדרבה איפכא מסתברא אין לה וסת אימא חזאי יש לה וסת וסת קביע לה אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב הונא ז"ל ש אלא שלא הגיע שעת וסתה אבל הגיע שעת וסתה אסורה קסבר⁷ וסתות דאורייתא רבה בר בר חנה אמר אפילו הגיע שעת וסתה נמי מותרת קסבר וסתות דרבנן רב אשי מתני הכי אמר רב הונא

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

סוגיית הגמרא

משנה: נדה טו, א

היה אפשר לחשוב

ובגמרא:

דווקא כשהוא בעיר
ואז האישה בודקת את עצמה

טהורה בגלל הבדיקות

לכן השמיע לנו

הבא מן הדרך
שהאישה לא
בודקת את עצמה

טהורה בגלל
החזקה

כל הנשים בחזקת
טהרה לבעליהן

הבא מן הדרך
אשתו בחזקת טהרה

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

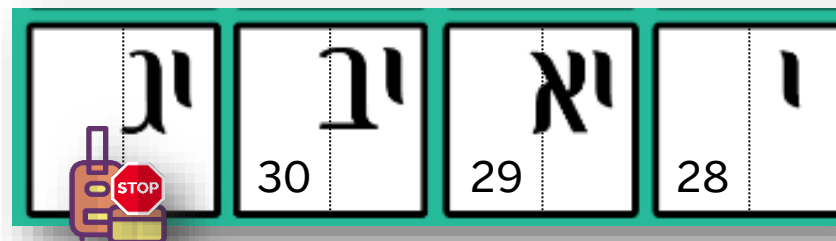
סוגיית הגמרא

רבי יהודה נשיאה:

הגיע אחר 30 יום מראיה קודמת
צריך לשאול את האישה

רוב הראשונים

דין זה הוא באשה שאין לה ווסת
שסתם נשים רואות כעבור 30 יום

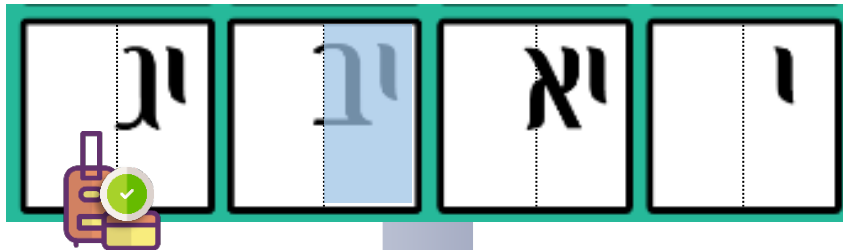

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

סוגיית הגמרא

רבה בר בר חנה:

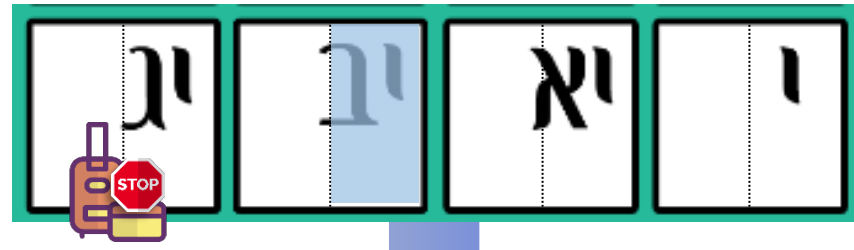
אפילו הגיע שעת וסתה
אין צריך לשאול את האישה

וסתות דרבנן

רב הונא:

לאחר שהגיע שעת וסתה
צריך לשאול את האישה

וסתות דאורייתא

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

סוגיית הגמרא

רבי יוחנן:

בעלה מחשב
ימי וסתה

ורשאי לבוא
עליה בלי
לשאול

ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג
כז	כח	כט	ל	לא	לב	לג

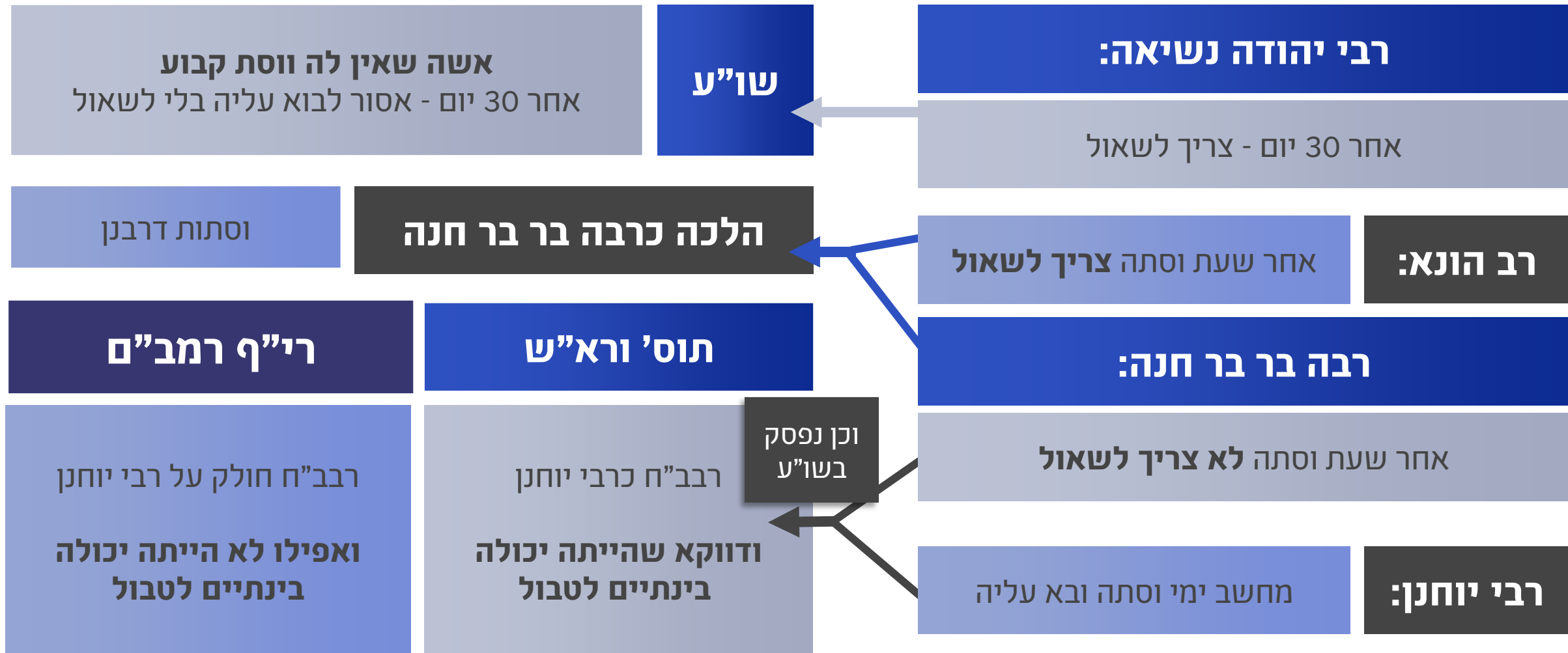

ואפילו ראתה ספק שמא טבלה

ספק ראתה ספק לא ראתה

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

דעות הראשונים

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

וסת המורכב מזמן ומעשה

וסת המורכב

ח	ט	י	יא	יב	יג	נסלו
ח	ט	י	יא	יב	יג	טבת
ח	ט	י	יא	יב	יג	שבט

וסת הגוף סימן

תחושות שונות שרגילה
להרגיש קודם הווסת

וסת הגוף סיבה

פעילות גופנית הגורמת
לראיה אצל האישה

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

וסת המורכב מזמן ומעשה

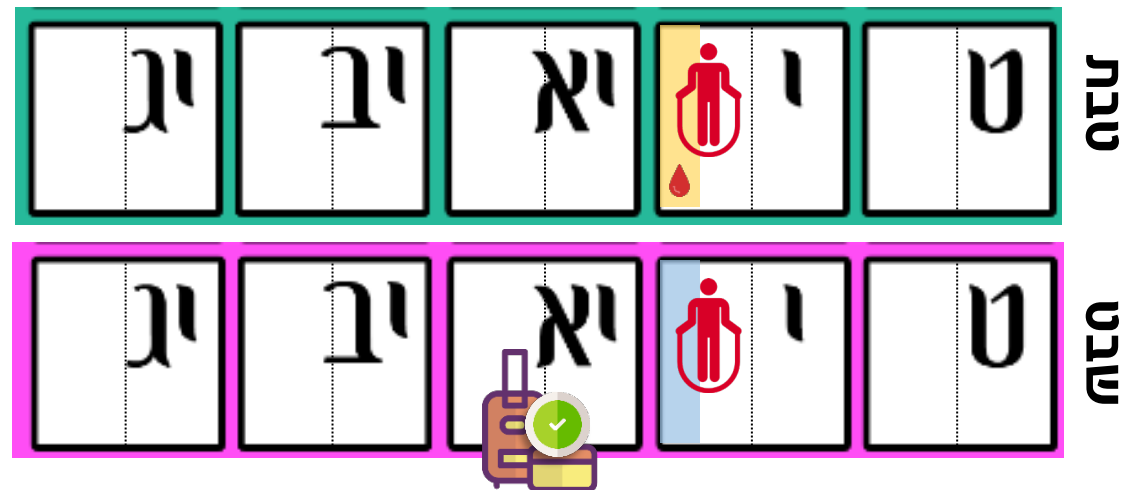
בגמרא מובא אפשרות נוספת למחלוקת

דעת רב הונא

עבר ווסת המורכב
אינו צריך לשאול אותה
אומרים לא קפצה ולא ראתה

רבב"ח

אפילו עבר
וסת רגיל

והוסיפו

אך צריכה לחשוש
לעונה בינונית

שו"ע

פסק
כרשב"א

רשב"א

עבר ווסת המורכב לא צריך לשאול
ואפילו לא יכלה לספור ולטבול

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

וסת המורכב מזמן ווסת הגוף סימן

שו"ע פסק

עבר ווסת המורכב מימים עם אחד מווסתות הגוף - אינו צריך לשאול אותה

חוות דעת

שו"ע מדבר באשה מיוחדת:

היו ר"ח בהם לא
פיהקה ולא ראתה

ראתה ג' פעמים
בר"ח עם פיהוק

פיהקה לא בר"ח ולא ראתה

אצלה
אומרים

לא פיהקה
ולא ראתה

ש"ך אדמוה"ז ופת"ש

ווסת המורכב עם וסת הגוף סימן
דינו כדין ווסת רגיל

שאינו תלוי ברצונה
ואין לומר לא הרגישה ולא ראתה

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

במקרה שהבעל יודע שראתה

מקור הדין

החמרים והפועלים
נשותיהם בחזקת טהרה
יצאו מהבית כשהייתה טמאה
טמאה עד שתאמר טהורה אני

דין זה הוא אפילו
שעבר מספיק זמן
שיכולה לספור ולטבול

ת"ר יחמדין
ופועלין והבאין מבית האבל ומבית המשתה
נשיהם להם בחזקת טהרה ובאין ושוהין עמהם
בין ישנות בין ערות יבד"א שהניחן בחזקת
טהרה אבל הניחן בחזקת טומאה לעולם היא
טמאה עד שתאמר לו טהורה אני

הבעל יודע שאשתו ראתה

הרי היא בחזקת טמאה
עד שתאמר לו טהורה אני

שאלת הבעל לאשתו בנוגע לטהרתה

האם צריכה לומר ממש או שמספיק אומדן

האישה שהייתה בחזקת טמאה
אסור לבוא עליה עד שתאמר לו טבלתי

שו"ע

לחם ושמלה

ייתכן שבמקרה כזה
גם חוות דעת מודה

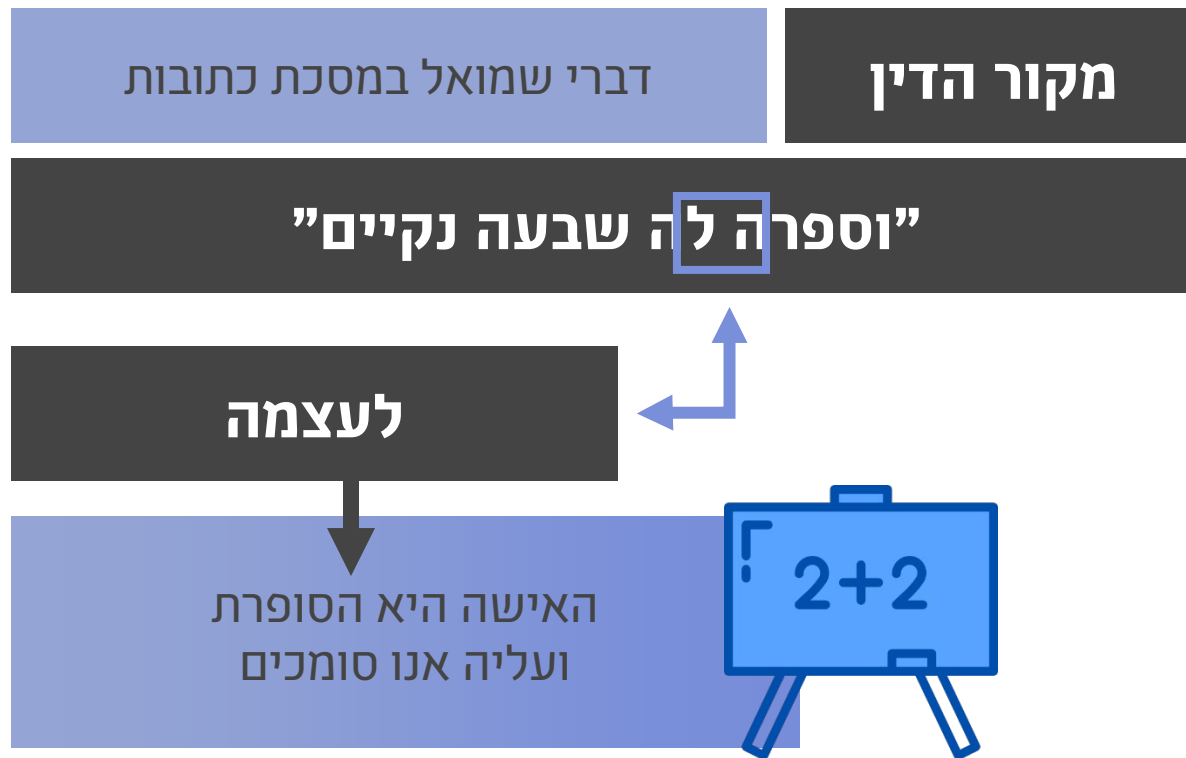
שיודע שהכינה עצמה לטבילה
אם שוכבת אצלו
לא צריך שתאמר בפירוש

חוות דעת

אפילו אם שוכבת אצלו
אינו מועיל
עד שתאמר לו בפירוש

המקור לנאמנות האשה

המקור לנאמנות האשה

מקור הדין

ולרבה דאמר לפי שאין בקיאים
לשמה ליבעי תרי מידי דהוה אכל עדיות
שבתורה ^געד אחד נאמן באיסורין דאימור
דאמרינן עד אחד נאמן באיסורין כגון
חתיכה ספק של חלב ספק של שומן דלא
איתחזק איסורא אבל הכא דאיתחזק איסורא
דאשת איש ^אהוי דבר שבערוה ^הוואין
דבר שבערוה פחות משנים

האם ענייני נדה הם דבר שבערוזה

מקור הדין

המקור לנאמנות האשה

נפקא מינה

אמרה לו נטמאתי באמצע תשמיש

מקור ופסיקת הדין

רמ"א

ימלא פחד על העבירה שבאה לידו
ולא ישען עליה אלא על רגליו

פרדס רימונים

אפילו מרגישה
תחושות ראייה
**צריך לפרוש
באבר מת**

חוות דעת

מרגישה רק
תחושות ראייה
**לא צריך לפרוש
באבר מת**

משנה

היה משמש עם אשתו
ואמרה לו נטמאתי

אם פירש מיד - חייב כרת

ינעץ ציפורניו בקרקע
עד שימות האבר ואז יצא

**כיצד
יעשה?**

וכך פוסק בשו"ע

אמרה לו נטמאתי באמצע תשמיש

כפרה למי שפרש באבר חי ללא כוונה

והאישה אינה צריכה כפרה

מצאו דם אחר התשמיש
הרי זה אונס ואין צריכים כפרה

ואסור להם להתענות
שלא יהיה ליבו
נוקפו פעמים הבאות

אדמוה"ז

רמ"א

יתענה 40 יום

כל שבוע 2 ימים

בליל התענית
לא יאכל בשר ויין

ואם קשה לו
יפדה בצדקה